

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrum plures Sacerdotes possint eandem hostiam consecrare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Per quæ
verba Apo-
stoli facti
sunt Sacer-
dotes,

Antecedens Probatur Secundò, Quia his ver-
bis Apostoli ordinati sunt Sacerdotes, vt docet
hïc D. Tho. & Concilium Trid. sess. 22. can. 21
ergo illis solis directè hæc verba sunt dicta.

Dionysius.

Probatur Secundò, hæc propositio: Ex Patri-
bus. Dionysius Areopagita c. 5. par. 11. Ecclesiast.
Hierarchiæ, Nec ipse Sacerdos erit, nisi Pontificalibus

Ignatius.

officijs ad hoc fuerit promotus. Ignatius epist. ad Tral-
lianos dicit. Infideli deteriore esse, qui cum non sit Sa-
cerdos, audeat aliquid circa altaris ministerium.

Tertul.

Tertull. lib. de Præscriptione ridet Marcionistas, quòd
Laicis sacerdotalia munia committerent. D. Aug.

Augustin.

lib. 20. de Ciuit. Dei c. 10. distinguunt Sacerdotes spi-
ritales & improprie dictos, ab Episcopis & Pres-
byteris, qui proprie & ex officio sunt Sacerdotes.

Probatur Tertio, Ratione: quam vide apud
D. Thomam.

3
Ad confe-
crandi non
est in mini-
stro neces-
saria fides,
vel bonitas,
vel iurisdic-
tio.

Dico Secundò, Præter legitimam ordinatione,
& intentionem faciendi quod Christus instituit,
non est quidquam aliud in Ministro absolute nec-
essarium. Sic non est necessaria fides, vt volebat
Cyprianus, & postea Donatista. Nec bonitas seu
iustitia, vt volebat Wicklef. Nec potestas iurisdic-
tionis. Ratio est, Quia Sacramenta non pendent
ex fide, vel bonitate ministrorum, sed ex meritis,
& institutione Christi. Iurisdicctio hïc non requi-
ritur; quia consecratio nõ est actus iurisdicctionis,
cùm non respiciat subditum, sed materiam. Vide
quæ dicta sunt supra qu. 64. & D. Thomam infra
hæc quæst. art. 5. 6. 7. 8.

Sed contrà obijciuntur: 1. Petri 2. v. 9. Vos autem
genus electum, regale Sacerdotium, & Apocal 5. v. 10.
Fecit nos Deo nostro regnum & Sacerdotes.

Quomodo
omnes
Christiani
sunt Sacer-
dotes.

Respondeo, Omnes Christianos tales esse Sacer-
dotes, quales sunt Reges; scilicet largo & metapho-
rico modo, quatenus se, & omnia sua Deo offerunt,
& ad ipsius gloriam referunt. Sicut enim sacrifi-
cium generatim est omne opus boni, quo sancta
societate Deo inhaeremus; ita sacerdotium gene-
ratim est consecratio hominis per baptismum. Sed
præter hoc sacerdotium, est aliud proprie dictum,
quo quis constituitur minister publicus populi
Christiani, & mediator inter ipsum & Deum, vt
nomine populi, Deo singulare quoddam sacrificiũ
offerat, & vicissim diuina dona populo dispenset.

ARTICVLVS II.

Vtrum plures Sacerdotes possint
eandem hostiam consecrare?

4

Respondeatur Affirmatiuè. Quod intellige, si
omnino simul verba cõsecrationis consum-
mant: alioqui is, qui prior absoluit, solus conse-
crabit, reliqui nihil efficient.

An abro-
gãdas mos,
quo recens
ordinati
cum Epis-
copo con-
secrant.

Notandum est consuetudinem illam, qua noui
Sacerdotes consecrant in ordinatione, nõ esse vni-
uersalis Ecclesiæ. Vnde Durandus dist. 13. qu. 3.
audet eam improbare, dicitque esse abrogandam.
Verùm quia etiam in Ecclesiã Romana, & pleris-
que alijs seruatur, non est priuatorum Episcoporum
auctoritate facile abroganda. Nã in vetusto Pon-
tificali Romano, vt refert Caietanus, de recens
ordinatis dicitur, Dicant omnia, qua sunt in Missa-
li, sicut si celebrarent.

5

Sunt autem tres vel quatuor modi, quod ad
praxim attinet. Primus, Vt recens ordinati, etiãsi
verba consecrationis ante Episcopũ pronuntiant,

omnes tamen referant suam intentione ad instant,
quo finiet Episcopus. Ita faciendum iudicat In-
nocentius III. lib. 4. de mysterio Missæ c. 25. &
D. Thomas, quos sequuntur plerique Thomistæ &
Summistæ. Sed hic modus patitur nonnullã diffi-
cultatem: nam frustra refertur intentio ad illud
instans, si reuerà illo instanti non finiatur forma,
quod rarissimè cõtingit. Nam virtus verborũ nõ
potest suspendi pro arbitrio nostro; imò neque pro
arbitrio totius Ecclesiæ; sed in vltimo instanti pro-
lationis operatur, modò legitima adstet intentio.

Potest hæc
consecratio
fieri qua-
drupliciter.

Secundus modus est, vt diligenter attendant, ne
ante Episcopũ verba consecrationis pronuntiant.
Si tamè contingat ante illũ finire cum intentione
consecrandi, verè cõsecratur, & Episcopus nihil
postea faciet. Sed hoc etiam videtur incommodũ
non exiguum: si enim contingat eos præuenire,
principalis sacrificans reuerà nõ sacrificabit; actus
enim sacrificandi potissimũ in consecratione cõ-
sistit. Deinde, super materia cõsecrata rursus verba
consecrationis proferentur: quod videtur esse sac-
rilegũ: nã materia non est amplius consecrabilis;

Tertius modus est, vt non intendant determi-
natè consecrare, vel non consecrare; sed solũ in-
tendant facere id, quod Ecclesiã per illã cõremo-
niam instituit. Ita consulit hïc Caietanus, estque
bonum consilium, & tutus modus.

Quartus modus, vt absolute intendant solũ
pronuntiare illa verba recitatiuè, in signum pote-
statis acceptæ, cum intentione conditionata con-
secrandi, si fortè cõtingat simul cum Episcopo
absoluere. Et hic quoque modus tutus est, maxi-
mèque rationi consentaneus.

ARTICVLVS III.

Vtrum dispensatio huius Sacra-
menti pertineat ad solum
Sacerdotem?

Respondeatur Affirmatiuè. Probatur tribus
rationibus: de quibus prima & secunda bene
conuincunt soli Sacerdoti, & nulli inferiori dis-
pensatione huius Sacramenti iure diuino conue-
nire ex auctoritate Ordinis, & officij. Solus enim
Ordo Sacerdotalis, sicut constituit propriũ mini-
strum qui hoc Sacramentum consecret; ita etiam
constituit, qui consecratum populo dispenset.

6
Responso
est affir-
mans.

Notandum tamen Primò: Olim Diacono ex
commissione licuisse hoc Sacramentũ dispensare,
præsertim calicem; vt colligitur ex sermone Cy-
priani de lapsis; & ex verbis B. Laurentij ad Sixtũ
Papam: & interdũ vtramque speciẽ, vt colligitur
ex Iustino Apologia 2. pro Christianis: Absoluta,
inquit, gratiarum actione Præsulis, Diaconi dant sin-
gulis præsentibus partem panis, & calicis diluti, super
que facta est gratiarum actio: quod alimentum apud nos
dicitur Eucharistia. Verùm hoc non facit eo modo,
quo Sacerdos, sed tanquã qui ministrat Sacerdoti;
vt ait Clemens Romanus lib. 8. Constitutionum
Apostolicarum cap. 28. id est, non ex vi suæ ordi-
nationis, quasi ordinario iure, sed vt Minister &
instrumentum Sacerdotis.

7
Dispensatio
Eucharistiæ
committi
potest Dia-
cono.

Notandum Secundò; Hanc dispensationem
Diacono non posse committi, nisi quando Sacer-
dos per se, aut per alium Sacerdotem commode
non possit: sic enim habet Ecclesiæ praxis, & col-
ligitur ex Canone Peruenit, de Consecratione
dist. 2.

Sed non
absque ne-
cessitate.